

var en ren og skær prestigesag for den tidligere borgmester, at man skulle have en kommunal malerafdeling. Og en forklaring på, at det lige præcis skulle være en malerafdeling, kræver, at man kender den tidligere borgmesters egen faglige baggrund, men det skulle Århus Kommune altså have.

Og denne malerafdeling skulle være en guldgrube for kommunen, så man slap for at entrene med de lokale håndværkere, når rådhuset, skolerne og andre bygninger skulle males. Men det udviklede sig til at være en kæmpeafdeling med masser af ansatte og meget lav produktivitet, og hvor omkostningerne ved at få malet rundt omkring var helt ude af trit med, hvad man kunne have opnået, hvis tingene havde været lagt ud i licitation.

Dér har SF vist prisværdigt mod ved at sige, at det ikke bliver ved med at gå, og derfor er den malerafdeling under Århus Kommune under afvikling. Så det viser, at når SF bliver præsenteret for konkrete eksempler på, at tingene ikke virker, har man heldigvis den holdning i SF, at man ikke blot holder fast i den røde ideologi og siger, at de skal fortsætte. Og derfor er det her forslag heller ikke et spørgsmål om ideologi for Fremskridtspartiet, men et spørgsmål om, at skatteyderne ikke unødigt skal stille penge til rådighed for sådanne eksperimenter, som f.eks. EXSOS har været.

Jeg skal takke for støtten fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Men den var ikke så overraskende, for den var der jo også, da vi sidst havde en førstebehandling.

Til gengæld glæder jeg mig over den skepsis, som hr. Morten Helveg Petersen gav udtryk for på Radikale Venstres vegne, nemlig derved at han sagde, at man gerne ville se på, hvordan de her ting fungerer. Og dér må jeg nok sige, at et af de steder, hvor forventningerne jo slet ikke har levet op til de oprindelige intentioner, nemlig systemeksportområdet, har været et eklatant flop.

Og forventningen om, at der ude i den store verden sad 5 milliarder mennesker på knæ og bad om at få lov til at få indsigt i, hvordan vi driver børnehaver og ældreinstitutioner i Danmark, var jo virkelig et udtryk for dansk hovmod og selvoverturering ud over alle grænser. For der er ingen steder, hvor man ønsker at få indsigt i den slags ting, hvis man skal betale for det. Bevares, hvis Danida forærer projekterne væk, tager man da imod dem.

F.eks. hvis vi, som tilfældet er i de baltiske lande, kommer med store bevillinger og spørger, om vi ikke godt må have lov til at lade vores skatteembedsmænd vise dem, hvordan de skal indrette deres skattesystem som vores i Danmark, siger de da ja. Eller hvis Indenrigsministeriet kommer og vil belære dem om dansk forvaltningspraksis og der samtidig følger enorme bevillinger med, tager de da også imod det. Men projekter, hvor nogle udefra henvender sig til den danske butik og siger, at de gerne af egne midler vil betale for at få indsigt i, hvordan vi forvalter et område, er der ingen eksempler på.

Til gengæld er der masser af eksempler på, at det går galt rundt omkring. Og det største eksempel, vi har i øjeblikket, og hvor der virkelig er tale om, at private erhvervsvirksomheder på stribe bliver lukket som følge af en aggressiv markedsføring og en aggressiv politik fra det offentlige side, er Esbjerg Havn, hvor det offentlige nærmest har overtaget område for område, fra stevedorevirksomhed til containerreparation – det hedder vistnok at farne ind – så alt muligt efterhånden nu er overgået til den offentlige havn i Esbjerg og de private virksomheder bliver lukket på stribe.

Det er en politik, som vi vender os imod i Fremskridtspartiet, ikke af ideologiske grunde – det gør vi også – men mest af alt, fordi vi kan se, at på et eller andet tidspunkt går det galt. For den dag, hvor der i Esbjerg Havn ikke længere er økonomisk grundlag for at drive eksempelvis en containerreparationsvirksomhed i offentligt regi, ville den blive lukket, hvis det var en privat virksomhed, men når det er en offentlig virksomhed, vil det blive en politisk afgørelse, hvor man i byrådet vil sige: Nej, det går sandelig ikke; vi er nødt til, om ikke andet så af prestigehensyn, fortsat at have en containerreparation i Esbjerg. Og så vil den blive opretholdt, og så vil der blive lagt kommunale penge i at drive noget videre, som burde have været lukket.

Også inden for miljøområdet ser vi eksempler på, at kommuner opretter kloaktømningsvirksomheder til trods for, at der i lokalområdet eksisterer private virksomheder i forvejen. Og Århus er et ubehageligt eksempel på, hvordan det halvoffentlige Århus Renholdningsselskab har stjålet kunder fra velfungerende private virksomheder, som nu stille og roligt dør ud, fordi de selvfølgelig ikke kan klare sig i kon-